

S skupnim delom do končne ocene

Ta čas je v delegatski razpravi gradivo, ki mu je dala posebna delovna skupina, sestavljena iz delegatov vseh treh zborov skupščine občine Ljubljana Center, naslov: »Temeljne ugotovitve pri delovanju delegatskega sistema v skupščini občine Ljubljana Center v obdobju 1982-1983«. Predloženo gradivo obravnavajo delegacije temeljnih samoupravnih organizacij in skupnosti ter družbenopolitične organizacije, 22. marca pa bo o njem tekla razprava tudi na zasedanju vseh treh skupščinskih zborov.

Gradivo vsekakor ni celovit prikaz skupščinskega delovanja. Predvsem je v njem premalo analitično prikazana problematika delovanja temeljnih delegacij, premalo pa je v gradivu tudi odgovorov na številna vprašanja, ki ovirajo razvoj skupščinskega delegatskega sistema. Sestavljalci gradiva so se tega zavedali. V iskanju metod, po katerih bi prišli do kar najbolj celovite in realne ocene funkcioniranja delegatskega sistema, so odprli predvsem možnost, da temeljne sredine s svojimi opažanji in izkušnjami dopolnijo ugotovitve in sodelujejo pri oblikovanju končne ocene.

Namen ocene je jasen: ugotoviti objektivne in subjektivne vzroke, ki ovirajo razvoj skupščinskega delegatskega sistema ter odločneje odpravljati pomanjkljivosti v delovanju tega sistema. Delovna skupina je sicer razmeroma pozno pričela z delom. Vendar pa je bila v tem delu zelo prizadevna predvsem pri iskanju poti, ki bodo na kar najbolj demokratičen način pripeljale do tega, da ne bo ocena pisana le zaradi ocene, temveč zaradi bolj odgovornega odnosa vseh družbenih dejavnikov do uresničevanja ustavnih določb o skupščinskem sistemu, predvsem zaradi uveljavljanja skupščine kot organa oblasti in organa družbenega samoupravljanja.

Prav je, da o gradivu ne razpravljajo le delegacije, temveč da sedejo ob tem gradivu skupaj tudi vse DPO v temeljnih organizacijah in skupnostih pa tudi na ravni občine; na podoben način, kot so v prenekaterih sredinah sedli skupaj na nedavnih temeljnih kandidacijskih konferencah.

Največ pozornosti je v gradivu namenjeno uresničevanju kontrolne funkcije skupščine, vprašanjem programiranja skupščinskega dela, delovanju posameznih zborov, delovanju skupščinskih komisij, vprašanjem sodelovanja skupščinskih zborov v skupščini mesta Ljubljane in skupščini SR Slovenije, vprašanjem, predlogom in pobudam delegatov ter vprašanjem informiranja.

SREČKO ČOŽ

Seja OK ZKS bo 31. marca

Občinski komitej ZKS Ljubljana Center je na seji, ki je bila v sredo, 29. februarja, sklenil, da bo seja Občinske konference ZKS v soboto, 31. marca v prostorih Cankarjevega doma. Med drugim bodo na seji občinske konference obravnavali oceno družbenopolitičnih in družbenogospodarskih razmer v občini in sprejeli program dela do marca 1985. Beseda bo tekla tudi o delu organov ZK v preteklem letu. Razen tega bodo izvolili nekatere nove člane v organe ZK.

Na seji občinskega komiteja so obravnavali poročilo tega komiteja za obdobje od marca 1983 do marca 1984. Sklenili so, da ga bodo pred sejo občinske konference poslali v razpravo osnovnim organizacijam ZK. Člani komiteja so sicer izrekli k poročilu nekaj pripomb, več pripomb pa pričakujejo od osnovnih organizacij.

Predlog poročila organov OK ZKS, ki je bil tudi predmet razprave na seji občinskega komiteja, so ocenili nekoliko bolj kritično. Menili so, da je predlog poročila preveč splošen in ne daje vpogleda niti v odgovornost posameznikov niti posameznih institucij za pojave, ki so v predlogu poročila posebej navedeni kot negativni. Pripombo so sklenili poslati predlagatelju poročila.

DOGOVORI

GLASILO SZDL LJUBLJANA CENTER

Leto XI - 6. marec 1984

Štev.: 3 - BREZPLAČNO

8. marec - še vedno praznik žensk bork, delavk, kmetic, intelektualk

To smo zapisali v naslovu zato, da ne bi pozabili, da je 8. marec praznik za dosledno uveljavljanje pravic ne samo žensk, temveč vsega delavskega razreda. Ženska ima toliko pravic, kolikor jih zmore vsaka dežela, narod, delovno ljudstvo izvojevati in uveljaviti.

Zato ima 8. marec kot praznik žensk v vsaki deželi specifično razredno vsebino. Pri nas smo dežela socialističnega samoupravljanja, kjer smo uzakonili oblast delavskega razreda in s tem tudi delovnih žena. Res še ni vse tako, kot bi moralo biti, saj smo le ljudje in družba, ki ima toliko sil v sebi za kvašenje svojega značaja, dela in revolucionarnosti, kot jih premorejo družbeni subjekti, kot del ljudskih množic.

Veliko malomeščanske in buržoazne naslage smo postregali z naše družbene biti, jo revolucionarno preobrazili skozi NOB, s socialistično graditvijo in samoupravnim zorenjem. V tem procesu je zorela tudi družbena bit naše ženske, ki je pri nas ustavno izenačena z moškim tovarišem v vseh pogledih.

Toda prenekatero okolje, kjer živi in dela, še v mnogem zavira proces njenega osvobajanja. Tako kot v preteklosti ženska ni mogla izbojevati sama boja za enakovreden družbenoekonomski položaj in enako-

pravnost, z moškim tovarišem v družini in družbi, tako tudi danes ne more brez boja delavskega razreda in delovnih ljudi naše družbe in lastnih prizadevanj uveljaviti vse pridobljene ustavne pravice kot človek, delavka in samupravljalca v združenem delu in družbenopolitičnih skupnostih.

Zato se mora še naprej zavzeto bojevati v prvih vrstah socialističnih sil delovnega ljudstva, da odpravimo našo samoupravno nezadovoljstvo, da bo delavec resnično razpolagal z ustvarjeno družbeno lastnino, dohodkom in novo vrednostjo, saj iz takega družbenoekonomskega položaja kroji ženska tudi svojo lastno usodo.

Živimo zgodovinski trenutek, ko lahko tudi svetu pokažemo uresničevanje izročila 8. marca. Ženska je seveda tudi usodno povezana z zmago osvoboditve človeka in dela, v katerem je materinstvo tista srčika, ki spodbuja in osmišlja borbo žensk za napredek, iskanje novih vizij in horizontov za dobro potomstva in vsega človekovega bivanja.

Če na ta način razmišljamo o 8. marcu, prazniku, ki so ga osmišlile delavke - proletarke s Klaro Zetkin na čelu že leta 1907, potem bomo zlahka prekrčili izrojeno praznovanje 8. marca, ki se je zlasti v obdobju potrošništva naše družbe sprevr-

glo v malomeščanščino in oznanjanje predvsem feministične manifestacije, namesto oznanil za nova obzorja in hotenja, dostojanstva in še ženske, ki skupaj z moškim tovarišem ustvarja novi svet za sebe in svoje otroke.

Zato se moramo z napačnim pojmovanjem 8. marca odločno spoprijeti, tako ženske kot moški, očistiti se starih usedlin in nazorov ter utreti pravo pot mladim generacijam, ki šele vstopajo v poklic, združeno delo in ustvarjanje zase in za družbo.

Ob 8. marcu pa gre povedati tudi naslednje: da mora postati materinstvo v naši družbi bolj spoštovano in čislano, saj je človek pri nas tudi največja vrednota in tudi subjekt borbe za blaginjo in napredek v naši družbi. Zato materinstvo in z njim povezano rojstvo in rast otroka ni breme za družbo, združeno delo, temveč je vlaganje v človeka najpomembnejša družbena investicija, brez katere se stagnira. Zato moramo tudi ženski omogočiti neovirano in srečno materinstvo, pa tudi pogoje za delo zunaj družine in jo razbremenjevati bremen, ki jih lahko preloži na institucije razširjene družine. Želimo pa si tudi, da bi ženska ohranila svojo nprav, saj z le to zlahka drugo polovico človekove biti. OLGA VIPOTNIK